

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Inhaltsverzeichnis

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

sæua tormenta, si ad expugnandam fidei vestræ integritatem tantum vana hæreticorum commenta valuerunt? Pro fide vos agere creditis, & fidei contraitis. Ecclesiæ nomine armamini, & contra ecclesiam dimicatis. Hoc cine a prophetis, hoc ab euangelistis, hoc ab apostolis didicistis, vt negantes veram Christi carnem, & ipsam Verbi essentiã passioni mortique subdentes, alienam faciatis nostram a suo reparatore naturam, totumque quod crux intulit, quod lancea vulnerauit, quod sepulcri lapis suscepit & reddidit, solum fuisse opus diuinæ potentia, non etiam humilitatis humanæ? Propter quam Apostolus dicit: *Non enim erubescio euangelium*: quoniam nouerat, quale Christianis obiiceretur opprobrium ab inimicis. Et ideo etiam Dominus protestabatur, dicens: *Qui me confessus fuerit coram hominibus, & ego confitebor illum coram Patre meo*. Hi enim non erunt digni confessione Filii & Patris, quibus nunc caro Christi verecundiam facit: probabuntque se nullam de signo crucis sumpsisse virtutem, qui quod præferendum frontibus acceperunt, promere labiis erubescunt. Declinate, filii, ab his diabolicis persuasionibus declinate. Veritatem Dei nulla res violat, sed veritas nos nisi in nostra carne non saluat. *Veritas* quippe (sicut Propheta ait) *de terra orta est*, & sic Verbum Maria virgo concepit, vt vniendam * sibi carnem de sua substantia ministraret: nec cum adiectione personæ, nec cum euacuatione naturæ, quoniam qui erat in forma Dei, ita accepit formam serui, vt vnus atque idem in forma vtraque sit Christus, inclinante se Deo vsque ad infima hominis, & proficiente homine vsque ad summa deitatis, dicente Apostolo: *Quorum patres, & ex quibus Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.*

EPISTOLA LXXXIV.

LEONIS PAPÆ I.

AD ANASTASIVM THESSALONICENSEM EPISCOPVM.

I. <i>Quod semper Thessalonicenses antistites vicem apostolica sedis impleuerint.</i>	III. <i>Vt a metropolitanis, non laici, non digami, non viduarum mariti, sed irreprehensibiles ordinentur episcopi.</i>
II. <i>Vt metropolitanis sua iura seruentur.</i>	IV. <i>Quod subdiaconis carnale con-</i>

- iugium denegetur.
- V. *Vt nullus inuitis ordinetur episcopus.*
- VI. *Vt metropolitanus episcopus de electo, quem est ordinaturus episcopum, ad Thessalonicensem pontificem referat, & de metropolitano electo similiter prouinciales episcopi faciant.*
- VII. *Vt bina per annum prouincialia episcoporum Concilia celebrentur. Et si res difficilis emerferit, nec fuerit Thessalonicensis episcopi iudicio terminata, ad Romanum referatur antistitem.*
- VIII. *Vt si quis episcopus suam deserens ciuitatem, maiorem sedem ambitus causa petierit, nec illam obtinere poterit, & sua carere debebit.*
- IX. *Vt nullus alienum clericum sollicitare vel tenere presumat, suo episcopo non prabente consensum.*
- X. *Vt in euocandis prouincialibus episcopis, a Thessalonicensi pontifice moderatio conseruetur, ne sub hoc colore sacerdotalis honor contumeliis addicatur. Nec amplius quam bini de prouinciis episcopi, quos metropolitani probauerint, dirigantur. Et non amplius a statuto Concilii tempore, quam dies quindecim, remorentur episcopi.*
- XI. *Vt si inter eos de negotio fuerit oborta contentio, cuncta Romano pontifici sub gestorum insinuatione pandantur, vt ab eo, quod Deo placuerit, ordinetur.*

Leo episcopus urbis Romæ Anastasio episcopo
Thessalonicensi.

* fide

QUANTA fraternitati tuæ a beatissimi Petri apostoli
* auctoritate sint commissa, & qualia etiam nostro
tibi fauore sint credita, si vera ratione perspiceres, & iusto
examine ponderares, multum possemus de iniunctæ
tibi sollicitudinis deuotione gaudere.

I.

Quoniam sicut præcessores mei præcessoribus tuis, ita
etiam ego dilectioni tuæ, priorum secutus exemplum,
vices mei moderaminis delegaui: vt curam, quam vniuersis
ecclesiis principaliter ex diuina institutione debemus,
imitator nostræ mansuetudinis effectus adiuuare, & longinquis
ab apostolica sede prouinciis præsentiam quodammodo
nostræ visitationis impenderes: * quia de continenti
opportunoque prospectu promptum tibi esset agnoscere,
quid in quibusque rebus, vel tuo studio componeres,
vel nostro iudicio referuare. Nam cum maiora negotia
& difficiliores causarum exitus liberum tibi esset sub
nostræ sententiæ expectatione suspendere, nec ratio tibi
nec necessitas fuit, in id quod mensuram tuam excederet,
deuiandi. Abundant enim apud te

Concil. Tom. 7.

Z ij

* siquidem